

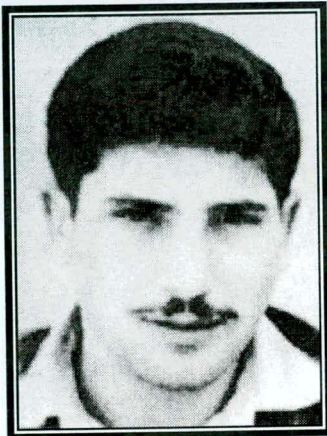

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי שלמה אפשטיין ז"ל

בן לאה ושמואל

נולד בירושלים

בתאריך י"ח באב ת"ש, 22/8/1940

התגורר בירושלים

שרת בחטיבת הצנחנים

נפל במלחמת ששת הימים, בירושלים

בתאריך כ"ז באייר תשכ"ז, 6/6/1967

נקבר בהר הרצל

אזור: ב חלקה: 11 שורה: 14 קבר: 5

בן 26 בנפלו

בעל עיטור העוז

קורות חיים

בן שמואל ולאה. נולד ביום י"ח באב ת"ש (22.8.1940) בירושלים, אשר בה מצאה אמו מקלט מחיפה אשר הופצה בעת מלחמת העולם השנייה. למד בבית ספר "גאולה" בחיפה לאחר שסיים בו את לימודיו נכנס לבית הספר העירוני-המקצועי אשר בבת-גלים ובו למד את מקצוע המכונאות. בימי נעוריו השתייך לתנועת "הצופים". עד גיל י"ח היה גר עם הוריו בחיפה ולאחר מכן היה לחבר בקיבוץ חצרים. עם גרעין "הצופים" יצא לטירונות. שקט ומסור היה ואת שעותיו הפנויות בילה בהאזנה למוסיקה קלסית ובקריאת ספרים. עם הגרעין יצא לנח"ל מוצנח, עבר קורס חובשים ושימש כחובש מחלקתי. עם שחרורו משירותו הסדיר חזר לחצרים, עבד כטרקטוריסט, ובשעה שהאחות נעדרה מן המשק מילא הוא את מקומה במרפאה. שלמה ביקש חופשה מיוחדת מהמשק ויצא לעבוד באילת כדי לחסוך כסף לסיור בעולם. "רוצה אני לנסוע, אך אני רוצה שהמשק ישא בהוצאות", הסביר להוריו, אשר גם להם דאג מאד ותמך בהם בפרנסתם. חיכה בקוצר רוח לצו הקריאה להתייצב לדגל וכשזה לא נתקבל מיהר לגדודו. בשעה שישב בקרב חבריו בכוננות, גילה להם את מסירותו ודאגתו לכל צרכיהם. ביום כ"ז באייר תשכ"ז (6.6.1967), הוא היום השני לקרבות, נפצע פצעי מוות בקרב על שחרור

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

ירושלים בשכונה האמריקאית; אותה שעה הגן בגופו על אחד הפצועים בפני רסיסי הפגזים. הובא למנוחת עולמים בבית הקברות הצבאי שעל הר הרצל בירושלים. על גילוי אומץ לבו, על רוח התנדבותו ועל דביקותו במטרה בחבשו את חבריו הפצועים צויין שלמה לשבח מטעם הרמטכ"ל. בספר "מאירות גברו" של מפקדת הצנחנים הוקדש לו עמוד מיוחד בו. הובאה הביוגרפיה שלו ותיאור הקרב האחרון. כן הוצאה חוברת לזכרו הנושאת את שמו.

החובש סכך בגופו על חבריו

שעה שתושבי העיר הנדהמים חזו בעד תריסי חדריהם המוגפים וצנחני הפלוגה הראשונה שעטו ברחובות אפופי האש אל עבר החומה, היו אנשי הפלוגה השניה סופרים את מתייהם. פלוגה זו נתקלה בקשיים למן הרגע הראשון ממש.

האנשים השתופפו עדיין אי-שם בשטח ההפקר כאשר החלו הפגזים נופלים עליהם בזה אחר זה. תוך דקות נמלא אויר הלילה התפוצצות יות וצריחות פצועים. כמה צנחנים נהרגו מיד, כמה נפצעו וסגן גבע אביטל לא ישכח כל עוד נשמה באפו "את הרחוב, שאנשים שכבו והתפתלו לכל אורכו, בעוד החובשים מתרוצצים בין ברי הכדורים". גבע היה בין האנשים הראשונים שנפגעו ומצא את עצמו מתבוסס בדם כבר לאחר מטח הפגזים הראשון. אותה שעה ברור היה לו, כי לא יעלה בידי הפלוגה לבצע את משימתה: להחליף את פלוגה א', להגיע לחומת העיר העתיקה ולנסות לפרוץ משם הלאה לעבר מוזיאון רוקפלר. ברגעים אלה היו 45 מחילי הפלוגה נאנקים בחצרות הבתים ועל המדרכות, והחובשים התרוצצו ביניהם, חבשו את המקרים הקשים והחלו נושאים אותם אל עבר מרתף קטן באחד באחד הבניינים. עד מהרה עתיד היה מרתף זה להתמלא שורות צפופות של פצועים.

בחוף עדיין נמשכה ההפגזה בכל עוז. מרחוק נראו האלומות הזרות של פגזי התאורה, תלויות אי-שם בשמיים האדומים, שנותבים בהירים קטעו אותם שוב ושוב. וכאן, בחצרות הבתים ועל המדרכות השסועות המשיכו פגזי המרגמות לילל בקולם המחליא, שולחים בריד רסיסים מהמם לכל עבר. באחת החצרות טיפל אותו זמן החובש, טוראי שלמה אפשטיין, באחד הפצועים. הוא עשה זאת בפעם המיידע-כמה. עבורו החלה המלחמה זה מכבר והוא טיפל וחבש עשרות פצועים ונוטים למות, כשהוא מתרוצץ שוב ושוב בתוך מטר הכדורים, כאילו אין דברים אלה נוגעים לו במישרין. האנשים זוכרים אותו בכל מקום. בשעה שהם עצמם השתופפו בתוך מחסות ומאחורי קירות הבניינים זוכרים הם את שלמה, לו מוענקה עתה ציון לשבח מאת הרמטכ"ל על גילוי אומץ לב, רוח התנדבות ודבקות במטרה, כשהוא "הולך בין הפצועים ומחלק הוראות כיצד לשאתם. נראה היה שלא פחד כלל מן המתרחש סביבו".

עתה כרע שלמה באחת החצרות וחבש את חברו, פצוע בשם חגואל, "אתה תבריא", היו מילותיו האחרונות, "זה יהיה בסדר". אותו רגע נשמעה היללה המוכרת של פגז מרגמה. אבל יללה זו היתה קרובה מכל השאר, קרובה כפי שלא היתה מעולם. שלמה אפשטיין כיסה את חגואל הפצוע בגופו "ובאותו שבר שניה", נזכר האחרון, "הבנתי לפתע שהוא מציל את חיי". שניות לאחר מכן נשמע הרעם המהמם של הפצצה מטרים ספורים לידם ושלמה אפשטיין היה נטול רוח חיים, עדיין מחפה בגופו הדומם על חברו החי, אי שם בין ההריסות.

רון טל

אפשטיין שלמה ז"ל

נולד בירושלים ב-1940. למד בבי"ס מקצועי בבתי-גלים, חיפה * בתחילת הקרב על ירושלים נפצעו רבים מצנחני צה"ל בהיותם עדיין "בשטח ההפקר". שלמה, החובש, הגיש עזרה לחבריו כשהוא מסוכך עליהם בגופו.